

BOLETIN OFICIAL ECLESIASTICO

del

OBISPADO DE MALLORCA.

PARTE OFICIAL.

ADVERTENCIA.

Llamamos la atención de los Sres. Curas Párrocos, Ecónomos y Vicarios *in capite* de esta Diócesis sobre algunas equivocaciones y omisiones padecidas en la inserción de la Circular del M. I. Sr. Vicario General Gobernador en Sede vacante y demás documentos publicados en el último número de este *Boletín Eclesiástico*.

1.º La fecha de la Circular debe ser la de 9 en vez de la de 6.

2.º En la página 91 y última línea donde dice *D. N. N. asistiéndole N. y N.* debe decir *D. N. N. asistiéndole de padrinos N. y N.*

3.º En la página 96, línea 1.ª que dice *desposé en* la debe decir *desposé en la misma*.

4.º En la página 101, línea 12, donde dice *podrá servir de justa causa la distancia* debe decir *podrá servir de justa excusa la distancia*.

5.º En la página 102, líneas 30 y 37 donde dice *hijos legítimos* debe decir *hijos ilegítimos*.

SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI

PII

DIVINA PROVIDENTIA

PAPAE IX**EPISTOLA ENCYCLICA**

*Ad omnes Patriarchas, Primates, Archiepiscopos,
Episcopos, aliosque locorum Ordinarios gratiam et
communione cum Apostolica Sede habentes
et ad christifideles universos.*

PIUS PP. IX.

Venerabiles fratres et dilecti filii, salutem et apostolicam benedictionem.

Gravibus Ecclesiae et hujus saeculi calamitatibus ac divini praesidiî implorandî necessitate permoti nunquam Nos Pontificatus nostri tempore excitare praetermisimus christianum populum, ut Dei majestatem placare et coelestem clementiam sanctis vitae moribus, poenitentiae operibus, et piis supplicationum officiis promereri adniteretur. In hunc finem pluries spirituales indulgentiarum thesauros apostolica liberalitate christifidelibus reseravimus, ut inde ad veram poenitentiam incensi et per reconciliationis sacramentum a peccatorum maculis expiati ad thronum gratiae fidentius accederent, ac digni fierent ut eorum preces benigne a Deo exciperentur. Hoc autem uti alias, sic praesertim occasione sacrosancti oecumenici Vaticani Concilii praestandum censuimus, ut gravissimum opus ad Ecclesiae universae utilitatem institutum, totius pariter Ecclesiae precibus apud Deum adjuvaretur, ac suspensa licet ob temporum calamitates ejusdem Concilii celebratione, indulgentiam tamen in forma Jubilaei

consequendam ea occasione promulgatam, in sua vi, firmitate, et vigore manere, uti manet adhuc, ad populi fidelis bonum ediximus et declaravimus. Verum procedente miserorum temporum cursu, adest jam annus septuagesimus quintus supra millesimum octingentesimum, annus nempe qui sacrum illud temporis spatium signat, quod sancta majorum nostrorum consuetudo, et Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum instituta universalis Jubilaei solemnitate celebrandae consecrarunt. Quanta Jubilaei annus, ubi tranquilla Ecclesiae tempora illum rite celebrari annuerunt, veneratione et religione sit cultus vetera ac recentiora historiae monumenta testantur; habitus enim semper fuit uti annus salutaris expiationis totius christiani populi, uti annus redemptionis et gratiae, remissionis et indulgentiae quo ad hanc Almam Urbem Nostram et Petri Sedem ex toto orbe concurrebatur, et fidelibus universis ad pietatis officia excitatis cumulatissima quaeque reconciliationis et gratiae praesidia in animarum salutem offerebantur. Quam piam sanctamque solemnitatem hoc ipsum nostrum saeculum vidit, cum nempe Leone XII fel. record. praedecessore nostro Jubilaeum anno 1825, indicente, tanto christiani populi fervore hoc beneficium exceptum fuit, ut idem Pontifex perpetuum in hanc urbem peregrinorum per totum annum concursum adfuisse, et religionis, pietatis, fidei, caritatis, omniumque virtutum splendorem in ea mirifice eluxisse gratulari potuerit. Utinam ea nunc nostra et civilium ac sacrarum rerum conditio esset, ut quam Jubilaei maximi solemnitatem anno hujus saeculi 1850 occurrentem, propter luctuosam temporum rationem, Nos omittere debuimus, nunc saltem feliciter celebrare possemus juxta veterem il-

lum ritum et morem, quem majores nostri servare consueverunt! At Deo sic permittente, non modo non sublatae sed auctae magis in dies sunt magnae illae difficultates, quae tunc temporis Nos ab indicendo Jubilaeo prohibuerunt. Verumtamen reputantes Nos animo tot mala quae Ecclesiam affligunt, tot conatus hostium ejus ad Christifidem ex animis evellendam, ad sanam doctrinam corrumpendam et impietatis virus propagandum conversos tot scandala quae in Christo credentibus ubique obijciuntur; corruptelam morum late manantem ac turpem divinorum humanorumque jurium eversionem tam late diffusam, tot fecundam ruinis, quae ad ipsum recti sensum in hominum animis labefactandum spectat, ac considerantes in tanta congerie malorum, majori etiam Nobis pro Apostolico Nostro munere curae esse debere, ut fides, religio ac pietas muniantur ac vigeant, ut precum spiritus late foveatur et augeatur, ut lapsi ad cordis poenitentiam et morum emendationem excitentur, ut peccata, quae iram Dei meruerunt, sanctis operibus redimantur, quod ad fructus maximi Jubilaei celebratio praecipue dirigitur; pati Nos non debere putavimus, ut hoc salutari beneficio, servata ea forma, quam temporum conditio sinit, christianus populus hac occasione destitueretur, ut inde confortatus spiritu in viis justitiae in dies alacrior incedat, et expiatus culpis facilius ac uberius divinam propitiationem et veniam assequatur. Excipiat igitur universa Christi militans Ecclesia voces Nostras, quibus ad ejus exaltationem, ad christiani populi sanctificationem et ad Dei gloriam universale maximumque Jubilaeum integro anno 1875, proxime insequenti duraturum indicimus, annunciamus et promulgamus; cujus Jubilaei causa et intuitu superius memoratam

indulgentiam occasione Vaticani Concilii in forma Jubilaei concessam, ad beneplacitum Nostrum et hujus Apostolicae Sedis suspendentes ac suspensam declarantes, coelestem illum thesaurum latissime recludimus, quem ex Christi Domini ejusque Virginis Matris omniumque sanctorum meritis, passionibus ac virtutibus comparatum, auctor salutis humanae dispensationi nostrae concedidit.

Itaque Dei misericordia et Beatorum Petri et Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ex suprema ligandi atque solvendi, quam Nobis Dominus, licet immeritis, contulit potestate, omnibus et singulis christifidelibus, tum in Alma Urbe Nostra degentibus, vel ad eam advenientibus, tum extra urbem praedictam in quacumque mundi parte existentibus, et in Apostolicae Sedis gratia et obedientia manentibus, vere poenitentibus et confessis et sacra communione reffectis, quorum primi BB. Petri et Pauli nec non S. Joannis Lateranensis et S. Mariae Majoris de Urbe Basilicas semel saltem in die per quindecim continuos aut interpolatos dies sive naturales sive etiam ecclesiasticos, nimirum a primis vesperis unius diei usque ad integrum ipsius subsequenti diei vespertinum crepusculum computandos, alteri autem Ecclesiam ipsam Cathedralem seu majorem aliasque tres ejusdem civitatis aut loci sive in illius suburbiis existentes ab Ordinariis locorum vel eorum Vicariis aliisve de ipsorum mandato, postquam ad illorum notitiam hae nostrae Litterae pervenerint, designandas, semel pariter in die per quindecim continuos aut interpolatos dies, ut supra, devote visitaverint, ibique pro Catholicae Ecclesiae et hujus Apostolicae Sedis prosperitate et exaltatione, pro extirpatione haeresum, omniumque errantium conversione, pro totius populi christiani

pace et unitate ac juxta mentem Nostram pias ad Deum preces effuderint, ut plenissimam anni Jubilaei omnium peccatorum suorum indulgentiam, remissionem et veniam, annuo temporis spatio superius memorato semel consequantur, misericorditer in Domino concedimus et impertimus, annuentes etiam ut haec indulgentia animabus quae Deo in caritate conjunctae ex hac vita migraverint, per modum suffragii applicare possit ac valeat.

Navigantes vero et iter agentes, ut, ubi ad sua domicilia seu alio ad certam stationem se receperint, suprascriptis peractis et visitata totidem vicibus Ecclesia Cathedrali vel majori, aut parochiali loci eorum domicilii seu stationis hujusmodi, eandem indulgentiam consequi possint et valeant. Nec non praedictis locorum Ordinariis ut cum monialibus oblatis aliisque puellis aut mulieribus sive in monasteriorum clausura, sive in aliis religiosis aut piis domibus et communitatibus vitam ducentibus, anachoretis quoque et eremitis, ac aliis quibuscumque tam laicis, quam ecclesiasticis personis saecularibus, vel regularibus in carcere, aut captivitate existentibus, vel aliqua corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento detentis, quominus supra expressas visitationes exequi possint; super praescriptis hujusmodi visitationibus tantummodo; cum pueris autem, qui nondum ad primam communionem admissi sint, etiam super communiōne hujusmodi dispensare, ac illis omnibus, et singulis sive per se ipsos, sive per eorum earumque regulares Prelatos aut superiores, vel per prudentes confessarios alia pietatis, charitatis aut religionis opera in locum visitationum hujusmodi seu respective in locum sacramentalis communionis, praedictae ab ipsis adimplenda praescribere; atque etiam

capitulis et congregationibus tam saecularium, quam regularium, sodalitatibus, confraternitatibus, universitatibus, seu collegiis quibuscumque Ecclesias hujusmodi processionaliter visitantibus, easdem visitationes ad minorem numerum pro suo prudenti arbitrio reducere possint ac valeant, earundem tenore praesentium concedimus pariter et indulgemus.

Insuper iisdem monialibus, earumque novitiis, ut sibi ad hunc effectum confessarium quemcumque ad excipiendas monialium confessiones ab actuali Ordinario loci, in quo earum monasteria sunt constituta, approbatum; caeteris autem omnibus et singulis utriusque sexus christifidelibus tam laicis quam ecclesiasticis saecularibus, et cujusvis ordinis, congregationis, et instituti etiam specialiter nominandi regularibus licentiam concedimus et facultatem, ut sibi ad eundem effectum eligere possint quemcumque presbyterum confessarium tam saecularem, quam cujusvis etiam diversi ordinis et instituti regularem ab actualibus pariter Ordinariis, in quorum civitatibus, dioecessibus, et territoriis confessiones hujusmodi excipiendae erunt ad personarum saecularum confessiones audiendas approbatum, qui intra dictum anni spatium illas et illos, qui scilicet praesens Jubilaeum consequi sincere et serio statuerint, atque ex hoc animo ipsum lucrandi, et reliqua opera ad id lucrandum necessaria adimplendi ad confessionem apud ipsos peragendam accedant, hac vice, et in foro conscientiae dumtaxat ab excommunicationis, suspensionis, et aliis ecclesiasticis sententiis, et censuris a jure vel ab homine quavis de causa latis seu inflictis, etiam Ordinariis locorum et Nobis seu Sedi Apostolicae, etiam in casibus cuicumque, ac Summo Pontifici, et Sedi Apostolicae speciali licet forma reservatis, et qui alias in conces-

sione quantumvis ampla non intelligerentur concessi, nec non ab omnibus peccatis, et excessibus quantumcumque gravibus et enormibus etiam iisdem Ordinariis ac Nobis et Sedi Apostolicae, ut praefertur, reservatis injuncta, ipsis poenitentia salutari, aliisque de jure injungendis absolvere; nec non vota quaecumque etiam jurata ac Sedi Apostolicae reservata (castitatis, religionis, et obligationis, quae a tertio acceptata fuerint, seu in quibus agatur de praejudicio tertii semper exceptis, nec non poenalibus, quae praeservativa a peccato nuncupantur, nisi commutatio futura judicetur ejusmodi, ut non minus a peccato committendō refragnet, quam prior voti materia) in alia pia et salutaria opera commutare, et cum poenitentibus hujusmodi in sacris ordinibus constitutis etiam regularibus super occulta irregularitate ad exercitium eorundem ordinum, et ad superiorum assecutionem ob censurarum violationem dumtaxat contracta dispensare possint et valeant, eadem auctoritate, et Apostolicae benignitatis amplitudine concedimus et indulgemus.

Non intendimus autem per praesentes super aliqua alia irregularitate vel publica vel occulta, seu defectu aut nota, aliave incapacitate, aut inhabilitate quoquomodo contractis dispensare, vel aliquam facultatem tribuere super praemissis dispensandi, seu habilitandi, et in pristinum statum restituendi etiam in foro conscientiae; neque etiam derogare Constitutioni cum opportunis declarationibus editae a fel. record. Benedicto XIV Praedecessore Nostro incipien. *Sacramentum poenitentiae* sub datum kalendis Junii anno Incarnationis Dominicae 1741, Pontificatus sui anno primo. Neque demum easdem praesentes iis qui a Nobis et Apostolica Sede, vel aliquo Prelato, seu iudice ecclesiastico nominatim excom-

municati, suspensi, interdicti seu alias in sententias et censuras incidisse declarati, vel publice denunciati fuerint, nisi intra tempus anni praedicti satisfecerint, et cum partibus, ubi opus fuerit, concordaverint ullo modo suffragari posse, aut debere.

Caeterum si quis post inchoatum hujus Jubilaei consequendi animo praescriptorum operum implementum morte praeventi praefinitum visitationum numerum complere nequiverint, Nos piae promptaeque illorum voluntati benigne favere cupientes, eosdem vere poenitentes, et confessos, ac sacra communione refectos praedictae indulgentiae et remissionis participes perinde fieri volumus, ac si praedictas Ecclesias diebus praescriptis reipsa visitassent. Si qui autem post obtentas vigore praesentium absolutiones a censuris, aut votorum commutationes, seu dispensationes praedictas, serium illud ac sincerum ad id alias requisitum propositum ejusdem Jubilaei lucrandi, ac proinde reliqua ad id lucrandum necessaria opera adimplendi mutaverint, licet propter id ipsum a peccati reatu immunes censei vix possint; nihilominus hujusmodi absolutiones, commutationes et dispensationes ab ipsis cum praedicta dispositione obtentas in suo vigore persistere decernimus et declaramus.

Praesentes quoque Litteras per omnia validas et efficaces existere suosque plenarios effectus ubicumque per locorum Ordinarios publicatae et executioni demandatae fuerint sortiri et obtinere, omnibusque christifidelibus in Apostolicae Sedis gratia et obedientia manentibus in hujusmodi locis commorantibus, sive ad illa postmodum ex navigatione et itinere se recipientibus plenissime suffragari volumus, atque decernimus: non obstantibus de Indulgentiis non concedendis ad instar, aliisque apostolicis, et in

universalibus, provincialibus, et synodalibus Conciliis editis constitutionibus, ordinationibus et generalibus seu specialibus absolutionum, seu relaxationum, ac dispensationum reservationibus, nec non quorumcumque etiam mendicantium, et militarium ordinum, congregationum et institutorum etiam juramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis statutis, legibus, usibus et consuetudinibus, privilegiis quoque, indulgentiis, et Litteris apostolicis eisdem concessis, praesertim in quibus caveatur expresse, quod alicujus ordinis, congregationis et instituti hujusmodi professores, extra propriam religionem peccata sua confiteri prohibentur. Quibus omnibus et singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua mentio facienda, vel alia exquisita forma ad id servanda foret, hujusmodi tenores pro insertis, et formas pro exactissime servatis habentes pro hac vice, et ad praemissorum effectum dumtaxat plenissime derogamus caeterisque contrariis quibuscumque.

Dum vero pro Apostolico munere quo fungimur, et pro ea sollicitudine qua universum Christi gregem complecti debemus, salutarem hanc remissionis et gratiae consequendae opportunitatem proponimus, facere non possumus, quin omnes Patriarchas, Primates, Archiepiscopos, Episcopos, aliosve Ordinarios locorum, Praelatos sive ordinariam localem jurisdictionem in defectu Episcoporum et Praelatorum hujusmodi legitime exercentes gratiam et communionem Sedis Apostolicæ habentes, per nomen Domini Nostri et omnium Pastorum Principis Jesu Christi enixe rogemus et obsecremus, ut populis fidei suae commissis tantum bonum annuncient, summoque studio agant, ut fideles omnes per poeniten-

tiam Deo reconciliati Jubilaei gratiam in animarum suarum lucrum utilitatemque convertant. Itaque Vestrae imprimis curae erit, Venerabiles Fratres, ut implorata primum publicis precibus Divina Clementia ad hoc ut omnium mentes et corda sua luce et gratia perfundat, opportunis instructionibus et admonitionibus Christiana plebs ad percipiendum Jubilaei fructum dirigatur, atque accurate intelligat quae sit christiani Jubilaei ad animarum utilitatem ac lucrum vis et natura, in quo spirituali ratione ea bona per Christi Domini virtutem cumulatissime complentur, quae anno quolibet quinquagesimo apud Judaicum Populum lex vetus nuncia futurorum invexerat; utque simul apte edoceatur de indulgentiarum vi, ac de iis omnibus, quae ad fructuosam peccatorum confessionem et ad sacramentum Eucharistiae sanctae percipiendum peragere debeat. Quoniam vero nedum exemplum, sed ministerii ecclesiastici opera omnino requiretur, ut in populo Dei optati sanctificationis fructus habeantur, vestrorum Sacerdotum zelum, Venerabiles Fratres, ad ministerium salutis hoc potissimum tempore alacriter exercendum inflammare non omittite; atque ad commune bonum, ubi hoc fieri possit, plurimum conferet, si ipsi pietatis et religionis exemplo christiano populo praeerunt, spiritualium exercitiorum ope suae sanctae vocationis spiritum renovent, ut deinde utilius ac salutaris in suis muneribus explendis, et in sacris Missionibus apud populum habendis, statuto a Vobis ordine et ratione versentur. Cum porro tot sint hoc saeculo mala, quae reparentur, et bona quae promoveantur, assumentes gladium spiritus, quod est verbum Dei, omnem curam impendite, ut populus vester ad detestandum immane crimen blasphemiae adducatur, quo nihil est

tam sanctum, quod hoc tempore non violetur, utque de diebus festis sancte colendis, de jejunii et abstinentiae legibus ex Ecclesiae Dei praescripto servandis sua officia cognoscat et impleat, atque ita vitare possit poenas, quas harum rerum contemptus evocavit in terras. In tuenda Cleri disciplina, in recta Clericorum institutione curanda vestrum pariter studium ac zelus constanter advigilet, omnique qua potestis ratione auxilium circumventae juventuti afferte, quae in quanto discrimine sit posita, et quam gravi ruinae obnoxia, a Vobis non ignoratur. Hoc mali genus ita acerbum fuit Divini Ipsius Redemptoris cordi, ut in ejus auctores ea verba protulerit: «Quisquis scandalizaverit unum ex his pusillis credentibus in me, bonum est ei magis si circumdaretur mola asinaria in collo ejus et in mare mitteretur»(1). Nihil autem magis dignum est sacri Jubilaei tempore, quam ut omnigenae caritatis opera impensius exercentur: ac propterea vestri etiam zeli erit, Venerabiles Fratres, stimulos addere, ut subveniatur pauperi, ut peccata eleemosynis redimantur, quarum tam multa bona in Scripturis sacris recensentur: et quo latius caritatis fructus ac stabilior evadat, opportunum admodum erit ut caritatis subsidia ad fovenda vel excitanda pia illa instituta conferantur, quae utilitati animarum et corporum plurimum conducere hoc tempore existimantur. Si ad haec bona assequenda omnium vestrum mentes et studia consenserint, fieri non potest, quin Regnum Christi et justitia ejus magna incrementa suscipiat, et hoc tempore acceptabili his diebus salutis magnam supernorum munerum copiam super filios dilectionis clementia coelestis effundat.

(1) Marcus IX, 44.

Ad Vos denique Catholicae Ecclesiae Filii universi sermonem Nostrum convertimus, omnesque et singulos paterno affectu cohortamur, ut hac Jubilaei veniae assequendae occasione ita utamini, quemadmodum sincerum salutis vestrae studium a vobis exposcit. Si unquam alias, nunc certe pernecessarium est, Filii dilectissimi, conscie tiam emundare ab operibus mortuis, sacrificare sacrificia justitiae, facere fructus dignos poenitentiae, et seminare in lacrymis ut cum exultatione metamus. Satis inruit divina Majestas quid a nobis postulet, cum jamdiu ob pravitatem nostram sub increpatione ejus, sub inspiratione spiritus irae suae laboremus. Jamvero «solent homines quotiescumque necessitatem arduam nimis patiuntur, ad proximas gentes auxilii causa destinare legatos. Nos, quod est melius, legationem ad Deum destinemus; ab Ipso imploremus auxilia, ad Ipsum nos corde, orationibus, jejniis et eleemosynis conferamus. Nam quanto Deo viciniore fuerimus, tanto adversarii nostri a nobis longius repellentur» (1). Sed vos praecipue audite Apostolicam vocem, pro Christo enim legatione fungimur, vos qui laboratis et onerati estis, et a semita salutis errantes sub jugo pravaram cupiditatum et diabolicae servitutis urgemini. Ne vos divitias bonitatis, patientiae et longanimitatis Dei contemnatis; et dum tam ampla, tam facilis veniae consequendae copia paratur vobis, nolite contumacia vestra inexcusabiles vos facere apud Divinum Judicem, et thesaurizare vobis iram in die irae et revelationis justitiae Dei. Redite itaque praevaricatores ad cor; reconciliamini Deo; mundus transit et concupiscentia ejus; abjicite opera tenebrarum, induamini arma

(1) S. Maximus Taurinen., homil., XCI.

lucis, desinite hostes esse animae vestrae, ut ei tandem pacem in hoc saeculo, et in altero aeterna justorum praemia concilietis. Haec sunt vota Nostra: haec a Clementissimo Domino postulare non cessabimus; atque omnibus Catholicae Ecclesiae Filiis, haec precum societate Nobiscum conjunctis, haec ipsa bona a Patre Misericordiarum Nos cumulate assecuturos esse confidimus. Ad faustum interea et salutarem hujus sancti Operis fructum sit auspex omnium gratiarum omniumque coelestium munerum Apostolica Benedictio quam vobis omnibus, Venerabiles Fratres, et vobis, Dilecti Filii, quotquot in Catholica Ecclesia censemini ex intimo corde depromptam peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum die vicesimaquarta Decembris. Anno MDCCCLXXIV. Pontificatus Nostri Anno vicesimonono.—PIUS PP. IX.

CRÓNICA DE LA DIÓCESI.

Dia 12 de Marzo, viérnes ántes de la Dominica de Pasion, el Ilmo. y Rmo. Sr. Obispo de Menorca confirió la primera clerical tonsura y los cuatro órdenes menores en el oratorio de su palacio de Ciudadela á los señores que á continuacion se espresan:

Tonsura y Menores.

A D. Fausto Pons y Pizá, de Buñola.

Menores.

- A D. Miguel Pou y Ripoll, de Palma.
 » » Juan Morey y Pujades, de Manacor.
 » » Antonio Deyá y Rullan, de Sóller.
 » » Gabriel Tomás y Siquier, de Búger.
 » » Cristóbal Real y Barceló, de Sineu.
 » » Juan Alberti y Arbona, de Fornalutx.
 » » Tomás Massot y Beltran, de Inca.

Los antedichos fueron promovidos al sagrado órden del Subdiaconado el día 13 del citado mes, sábado antes de la Dominica de Pasión, por el espresado Señor Obispo, y además lo fueron al Diaconado y Presbiterado los señores guientes:

Diaconado.

- D. Francisco Casanovas y Amengual, de Palma.
 » Antonio Gimenez y Gonzalez, de id.
 » Antonio María Caparó y Alberti, de Sóller.
 » Gabriel Jordá y Fiol, de Sineu.
 » Gaspar Oliver y Morey, de Manacor.
 » Miguel Alcover y Servera, de id.
 » Miguel Vicens y Llobera, de Petra.
 » José Ballester y Canals, de Sóller.
 » Bartolomé Ginart y Sala, de Campos.
 » Guillermo Genovart y Mestre, de Ariañy.
 » Miguel Tomás y Contestí, de Llumayor.
 » Gabriel Pujol y Miguel, de Muro.
 » Pedro Antonio Oliver y Mulet, de Algaida.
 » Francisco Rayó y Beltran, de Inca.
 » Rafael Tous y Ferrá, de la Vileta.
 » Miguel Palou y Busquets, de Orient.
 » Bartolomé Molinas y Amengual, de Sansellas.
 » Francisco Rullan y Rullan, de Sóller.
 » Jaime Llinás y Bonet, de Puigpuñent.
 » Antonio Cerdá y Manera, de Montuiri.
 » Juan Uguet y Esteva, de Felanitx.
 » Joaquín Escalas y Monserrat, de id.
 » Rafael Amengual y Mulet, de Algaida.

Presbiterado.

- D. Miguel Ferrer y de la Cuesta, de Palma.
 » Jaime Femenia y Moncadas, de Muro.
 » Antonio Bauzá y Pons, de Sóller.
 » Miguel Llobera y Ramis, de Inca.
 » Miguel Bisellach y Ramis, de id.
 » Bartolomé March y Capllonch, de Pollensa.
 » Rafael Bonet y Vidal, de Santañy.
 » Gabriel Ferrer y Seguí, de Inca.
 » Bartolomé Comas y Llabrés, de La Puebla.

- D. Claudio Cortés y Pomar, de Palma.
» Jaime Busquets y Solivellas, de Fornalutx.
» Miguel Roig y Rubí, de Llumayor.
» Sebastian Ventayol y Cifra, de Alcudia.
» Gabriel Coll y Oliver, de Pina.
» Guillermo Sampol y Calvó, de Selva.
» Sebastian Moyá y Bibiloni, de Consell.

Día 27 del mismo mes, Sábado Santo, fueron también promovidos al Presbiterado por el referido Señor Obispo los siguientes Diáconos:

- D. Jaime Llinás y Bonet, de Puigpuñent.
» Antonio Cerdá y Manera, de Montuiri.
» Juan Uguet y Esteva, de Felanitx.
» Joaquin Escalas y Monserrat, de id.
» Rafael Amengual y Mulet, de Algaida.

Día 1.º de Abril fué nombrado coadjutor de la parroquia de Inca el presbítero titular de la misma Don Gabriel Ferrer en reemplazo de D. Pedro Juan Ferrer dimisionario.

Para cubrir la vacante de Vicario *in capite* de la iglesia de Randa ocurrida por fallecimiento de Don Miguel Mulet fué nombrado en 1.º del actual el coadjutor de la parroquia de Algaida D. Mateo Cardell.

NECROLOGIA.

Día 7 de Marzo próximo pasado falleció en Palma el presbítero franciscano exclaustrado D. José Inglada á la edad de sesenta y cuatro años.

Día 12 del mismo mes falleció en Randa el vicario *in capite* de dicho pueblo y titular de Algaida D. Miguel Mulet á la edad de treinta y ocho años.

A. E. R. I. P.

PALMA DE MALLORCA.
Imprenta de Villalonga.